

Sygn. akt VIII RC 31/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 21 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletnich J. J. i W. J. (1)

przeciwko K. J.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa rentę alimentacyjną należną małoletniemu powodowi J. J. od pozwanego K. J. z kwoty po 550 zł miesięcznie orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie wydanym dnia 28 października 2015 r. w sprawie X RC 3032/14 do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie za okres od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia 21 października 2018 r. oraz do kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie poczynając od dnia 22 października 2018 r., płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. podwyższa rentę alimentacyjną należną małoletniej powódce W. J. (1) od pozwanego K. J. z kwoty po 550 zł miesięcznie orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie wydanym dnia 28 października 2015 r. w sprawie X RC 3032/14 do kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 16 stycznia 2018 r., płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. w pozostałej części powództwie oddala;

IV. znosi między stronami koszty zastępstwa procesowego;

V. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

VI. wyrokowi w pkt. I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 31/18

UZASADNIENIE

Małoletni J. J. i małoletnia W. J. (1), reprezentowani przez przedstawiciela ustawowego w osobie matki – E. J. (1) i zastępowani przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wnieśli o podwyższenie renty alimentacyjnej od pozwanego K. J., zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 października 2015 r., w sprawie o sygn. akt X RC 3032/14, z kwoty po 550 zł do kwoty po 600 zł na rzecz małoletniego J. J., z kwoty po 550 zł do kwoty po 1000 zł na rzecz małoletniej W. J. (1), płatnej z góry do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia wniesienia pozwu, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano m.in., że od ostatniego orzeczenia zwiększeniu uległy koszty utrzymania małoletnich powodów. Małoletni J. J. osiągnął wiek szkolny, natomiast małoletnia W. J. (1) zaczęła uczęszczać do przedszkola. Małoletnie dzieci oprócz zajęć szkolnym i przedszkolnych chodzą na dodatkowe zajęcia, które generują dodatkowe koszty. Nadto strona powodowa wskazała, iż pozwany K. J. mieszka i pracuje na Islandii i zarabia znaczne kwoty.

W odpowiedzi na pozew K. J. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał m.in., że kwestionuje zasadność niektórych ponoszonych przez matkę dzieci wydatków.

W dniu 8 października 2018 r. pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego sprecyzował swoje stanowisko i wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu stanowiska wskazał m.in., że strona powodowa nie wykazała, iż koszty utrzymania obojga dzieci wzrosły w sposób znaczący, bowiem przedstawiciel ustawowy małoletnich domagał się podwyższenia alimentów w przypadku córki o kwotę 450 zł, a w przypadku syna już tylko o kwotę 50 zł. Nadto strona powodowa nie wykazała istotnej zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Przedstawiciel ustawowy małoletnich powodów E. J. (1) podczas rozprawy w dniu 22 października 2018 r. rozszerzyła powództwo i wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego J. J. alimentów w kwocie po 1550 zł miesięcznie, na rzecz małoletniej W. J. (1) alimentów w kwocie po 1150 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. J. urodzony (...) i małoletnia W. J. (1) urodzona (...) pochodzą ze związku małżeńskiego E. J. (1) i K. J..

Niesporne, a nadto dowód:

- Odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej W. J. (1), w aktach sprawy X RC 3032/14 – k. 10.
- Odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego J. J., w akcie sprawy X RC 3032/14 – k. 11.

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 28 października 2015 r., wydanego w sprawie o sygn. akt X RC 3032/14, rozwiązano związek małżeński E. J. (2) z domu M. z K. J. przez rozwód, bez orzekania o winie; powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron J. J. i W. J. (1) matce, ograniczając władzę rodzicielską ojca do współdecydowania o przyszłych istotnych sprawach dziecka; obciążono oboje rodziców obowiązkiem ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci i z tego tytułu zasądzone od K. J. rentę alimentacyjną na rzecz każdego z małoletnich dzieci w kwocie po 550 zł miesięcznie, płatną z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej raty, poczynając od uprawomocnienia się wyroku. Sąd w punkcie III wyroku szczegółowo rozstrzygnął także w przedmiocie kontaktów pozwanego z małoletnimi.

Dowód:

- Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt X RC 3032/14 – k. 8-9.

W trakcie orzekania w sprawie o sygn. akt X RC 3032/14:

E. J. (1) mieszkała wraz z dziećmi w mieszkaniu swojej matki K. M. i partycipowała w kosztach utrzymania mieszkania. Matka małoletnich prowadziła własną działalność gospodarczą i zajmowała się udzielaniem informacji, porad rodzinom osób zmarłych. Zatrudniała jednego pracownika. Miesięcznie z tego tytułu osiągała dochody w wysokości 2500-3000 zł netto miesięcznie.

Małoletni J. J. uczęszczał do prywatnego przedszkola (koszt 400 zł), u dziecka stwierdzono nadwzroczność i niedowidzenie oka lewego i astygmatyzm. Małoletni chodził na naświetlanie (w ramach NFZ). Małoletni cierpiał także

na alergię i z tego tytułu przyjmował leki. Raz na pół roku poddawany był konsultacji u alergologa w poradni przy ul. (...). Dziecko uczęszczało na zajęcia z języków obcych, zajęcia gimnastyczne, muzyczne i zajęcia z logopedą, basen (80 zł).

Małoletnia W. J. (2) często chorowała i łapała zapalenia krtani. Była z tego powodu hospitalizowana w szpitalu. Dziewczynka uczęszczała do Publicznego Ż. nr 6 przy ul. (...) (koszt ok. 305 zł). dziecko uczęszczało na zajęcia z rytmiki,

Pozwany K. J. doznał złamania kości skokowej stopy lewej i rozpoznano u niego cechy stanu zapalnego w kości skokowej i łódkowatej stopy lewej. K. J. zatrudniony był na cały etat na stanowisku monter – elektryk i za wykonywaną pracę otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1750 zł brutto miesięcznie.

Dowód:

- Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy X RC 3032/14.

Aktualnie małoletnia W. J. (2) ma 5 lat, uczęszcza do przedszkola (koszt ok. 200 zł, w zależności od ilości godzin przebywania dziecka w placówce). Małoletnia cierpi na alergię, często także łapie infekcje dróg oddechowych. Dziecko pozostaje pod stałą opieką nefrologa – z na posiadanie nerek o różnej wielkości, co wymaga specjalistycznej opieki. U małoletniej czasami pojawiają się napadowe zmiany skórne, które wymagają konsultacji i wizyt u specjalistów – dermatologa czy alergologa. Małoletnia sepleni i wadliwie wymawia głoski „k” i „g”. Małoletnia przyjmuje lek P. (koszt 70 zł co dwa miesiące). Małoletnia chodzi w przedszkolu na zajęcia z rytmiki (30 zł), zajęcia z logopedą (30 zł), zajęcia z piłką (28 zł). W 2017 r. małoletnia chodziła także na basen na (...) (semestr 420 zł).

Małoletni J. J. ma 7 lat, uczęszcza do publicznej Szkoły Podstawowej. Dziecko od 2014 r. jest pod stałą opieką specjalistów z uwagi na problemy związane z alergiami. Małoletni cierpi na nadwzroczność i astygmatyzm i niedowidzenie lewego oka. Dziecko wymaga stałego noszenia okularów. U małoletniego zdiagnozowano także zaburzenia efektywności i uwagi, nadpobudliwość i wadę wymowy. Małoletni winien uczęszczać na dodatkowe ćwiczenie logopedyczne. Małoletni uczęszcza na zajęcia w K. (...) z (...), zajęcia odbywają się raz w miesiącu. J. J. jest pod stałą kontrolą psychiatry dr G. (koszt prywatnej wizyty 120 zł). Małoletni także chodzi na zajęcia jak siostra, dodatkowo uczęszczał na zajęcia z siatkówki (koszt 70 zł). Małoletni stołuje się w szkole (koszt ok. 100 zł).

E. J. (1) zatrudniona jest w Agencji (...) sp. z o.o., na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 9 stycznia 2017 r. do 8 stycznia 2020 r., na stanowisku specjalisty ds. administracyjnych i za wykonywaną pracę otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 4211,00 zł brutto miesięcznie (2986,64 zł netto miesięcznie).

E. J. (1) zamieszkuje wraz z dziećmi w mieszkaniu swojej matki K. M., z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Przedstawicielka ustawowa małoletnich partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania w 3/4. E. J. (1) opłaca czynsz w wysokości 500 zł, płaci także za gaz – 22,50 zł, za prąd – 280 zł (co dwa miesiące). Dodatkowo opłaca kablówkę, internet, telefon stacjonarny – 130 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich spona kredyt, która zaciągnęła celem otworzenia wspólnie z pozwanym placówki przedszkolnej, jednak planów nie zrealizowała. Miesięcznie na ratę kredytu przeznacza ok. 600 zł. E. J. (1) spona także kartę debetową (400 zł). Matka małoletnich ma wobec ZUSu zobowiązanie finansowe w kwocie 140 000 zł.

E. J. (1) w okresie od kwietnia 2018 r. do września 2018 r. prowadziła działalność gospodarczą – usługi kadrowe. Zatrudniała jednego pracownika. Miesięcznie z tego tytułu uzyskiwała dochód w wysokości ok. 1000-1500 zł miesięcznie. Działalność zamknęła z uwagi na brak czasu i konieczność opieki nad dziećmi.

Dowód:

- Zaświadczenie o zarobkach – k. 52.

- Przesłuchanie przedstawiciela ustawowego małoletnich E. J. (1) – k. 224.
- Zaświadczenie lekarskie – k 14-20, 218,219.
- Opinia psychologiczno – pedagogiczna – k. 21, 217.
- Informacja o gotowości ucznia do podjęcia nauki – k. 23.
- Rachunek za orange – k. 82-83.
- Oświadczenie K. M. – k. 84.
- Rachunek za czynsz – 702,37 zł – k. 85.
- Rozliczenie wody – 122,21 zł niedopłaty – k. 86.
- Rachunek za gaz – 47,41 zł – k. 87.
- Rachunek za energię elektryczną 252,16 zł – k. 88.

K. J. ma 40 lat, z zawodu jest technikiem elektrykiem. Pozwany K. J. początkowo pracował w Islandii w okresie od kwietnia 2017 r. do sierpnia 2017 r. Następnie z uwagi na problemy zdrowotne wrócił do kraju. K. J. na przełomie września/października 2017 r. zawarł umowę kredytu na kwotę 67 000 zł. Pieniądze przeznaczył na zakup pawilonu i wyposażenie do kiosku. Miesięcznie przeznacza kwotę 1870 zł na spłatę kredytu/ Pozwany w listopadzie 2017 r. rozpoczął prowadzenie własnej działalności gospodarczej (kiosku przy ul. (...) w S.). Od grudnia 2017 r. do maja 2018 r. z tej działalności uzyskiwał dochód w wysokości ok. 1500 zł miesięcznie. Pozwany zatrudnił na 1/2 etatu B. C..

W marcu 2018 r. pozwany wyjechał do pracy do Niemiec i uzyskiwał dochód w wysokości 1500 euro miesięcznie. Do kraju wrócił w lipcu 2018 r., a następnie do sierpnia 2018 r. K. J. ponownie wyjechał do pracy do Niemiec na 5 tygodni i uzyskał dochód w wysokości 5000 euro. Pozwany, gdy pracował w Niemczech to przyjeżdżał do kraju na weekendy.

K. J. w okresie od 12 marca 2018 r. do 23 lipca 2018 r. był zatrudniony na pełen etat w G. P. Polska sp z o.o. na stanowisku elektryka. Pozwany od dnia 12 marca 2018 r. zawarł umowę o pracę na stanowisku elektryka i za wykonywaną pracę otrzymał wynagrodzenie w wysokości 8679,97 zł brutto (kwiecień) 7234,13 zł brutto (maj).

K. J. w dniu 26 września 2018 r. zawarł agencyjną umowę o pracę na stanowisku elektryka. Pozwany pracuje w Holandii i świadczy pracę od poniedziałku do piątku od godziny 7 do 18, 40 godzin tygodniowo, za godzinę otrzymuje 15.75 euro, natomiast w godzinach od 5-7 i 18-21 za godzinę otrzymuje 19,69 euro. Pozwany przyjeżdża do Polski raz w miesiącu na tydzień. Pracodawca zapewnia pozwanemu mieszkanie (hotel pracowniczy). K. J. zakupuje odzież roboczą (buty – 300 zł), narzędzia. Pracodawca zapewnia jedynie elektronarzędzia.

Pozwany w 2017 roku uzyskał przychód w wysokości 9 595,97 zł (strata 4 423,31 zł) z uwagi na prowadzoną przez niego działalność, natomiast z uwagi na pracę w Niemczech uzyskał dochód w wysokości 14773,92 zł gospodarczej. W maju 2018 r. pozwany uzyskał przychód w wysokości 66 454,97 zł (dochód 2 386,02 zł).

K. J. kupuje dzieciom prezenty, zabawki, zabiera ich na różnego rodzaju imprezy. Pozwany pali jedną paczkę dziennie papierosów. Paczka papierosów w Niemczech czy Holandii kosztuje ok. 6-7 euro. Pozwany chodzi prywatnie do lekarzy, wykonał także prywatnie zabieg usg stawów i doppler tętnic i żył kończyn dolnych (koszt 520 zł).

Pozwany podczas pobytów w Polsce, zamieszkuje u swojej matki, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Dokłada się do kosztów związany z mieszkaniem i przekazuje swojej matce 500 zł na poczet opłat eksploatacyjnych.

Dowód:

- Świadectwo pracy – k. 145
- Pit – 36 K. J. – k. 146-148.
- Pit/B – 149-150.
- Pit/ ZG – k. 151.
- Formularz na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy – k. 152.
- Wyciąg z konta - k. 154- 162.
- Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzenia – k. 163.
- Agencyjna umowa o pracę – k. 229-237.
- Przesłuchanie pozwanego K. J. – k. 222-224.
- Faktury – k. 164-188, 195.
- Faktury – k. 193- 194

Sąd uznał, iż usprawiedliwiony koszty utrzymania małoletniego J. J. wynosi ok. 1200 zł miesięcznie.

- Partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania $\frac{1}{4}$ - ok. 250 zł miesięcznie;
- Wyżywienie – 450 zł (w tym koszty związane zapewnieniem dziecku obiadów w szkole)
- Okulary – małoletni z uwagi na schorzenia musi wymieniać szkła w okularach czy też całe oprawki. – 20 zł miesięcznie (120 zł rocznie – pozwoli małoletniemu co dwa lata wymienić oprawki i szkła w okularach);
- Koszty zakupu ubrań i obuwia – 150 zł – małoletni znajduje się w okresie szybkiego wzrostu;
- Lekarz, lekarstwa – 75 zł, małoletni z uwagi na problemy zdrowotne, (...) uczęszcza prywatnie do lekarzy.
- Fryzjer – 10 zł miesięcznie;
- Artykuły higieniczne i chemiczne – 25 zł miesięcznie
- Zajęcia dodatkowe (basen, miejscu klub sportowych, języki obce), zakup zabawek– 200 zł
- Koszty związane ze szkołą (rada rodziców, ubezpieczenie, zakup przyborów szkolnych, zeszytów) – 50 zł

Sąd uznał, iż usprawiedliwiony koszty utrzymania małoletniej W. J. (1) wynosi ok. 1400 zł miesięcznie.

- Partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania $\frac{1}{4}$ - ok. 250 zł miesięcznie;
- Wyżywienie – 450 zł (w tym koszty związane zapewnieniem dziecku obiadów w przedszkolu)
- Koszty zakupu ubrań i obuwia – 150 zł – małoletni znajduje się w okresie szybkiego wzrostu;
- Lekarz, lekarstwa – 75 zł, małoletnia ma problemy zdrowotne.
- Fryzjer – 10 zł miesięcznie;
- Artykuły higieniczne i chemiczne – 25 zł miesięcznie

- Zajęcia dodatkowe (basen, rytmika, logopeda, zajęcia z piłkami itd.), koszty związane z zakupem zabawek, książeczek itd.– 200 zł
- Przedszkole – 200 zł;

Dowód:

- Potwierdzenie wykonania przelewów – k. 53 – 76, 92-95, 104, 109.
- Przesłuchanie przedstawiciela ustawowego małoletnich E. J. (1) – k. 224.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletnich J. J. i W. J. (1) o podwyższenie alimentów okazało się częściowo zasadne.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c. Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy X RC 3032/14, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów E. J. (1) oraz pozwanego K. J., albowiem w zakresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotu niniejszego postępowania (tj. w zakresie wskazania poszczególnych potrzeb dzieci, a nie wysokości związanej z zaspokajaniem tych potrzeb) zeznania te były wewnętrznie spójne i konsekwentne oraz częściowo korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z treścią dokumentów zgromadzonych w sprawie, które z wyżej podanych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne.

W ocenie Sądu, wysokość usprawiedliwionych kosztów związanych z utrzymaniem dzieci kształtuje się na poziomie wskazanym w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia

i w konsekwencji Sąd musiał uznać za niewiarygodne te części zeznań rodziców małoletnich, w których wskazywali oni odmienną wysokość kosztów związanych z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb dzieci. Zdaniem Sądu, matka dzieci zawyżała w przeważającej mierze koszty związane z utrzymaniem dzieci, a ojciec dzieci zaniżał przedmiotowe wydatki i w ten sposób każda ze stron zmierzała do uzyskania korzystanego dla siebie rozstrzygnięcia sprawy. Wobec powyższego Sąd podchodził do wskazanej przez strony wysokości poszczególnych wydatków związanych z utrzymaniem dzieci z ostrożnością, która miała swoje oparcie w zasadach doświadczenia życiowego i zawodowego, obrazujących koszty zakupu poszczególnych dóbr i usług.

Żądanie pozwu oparto o art. 138 k.r.o., zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej zarówno uprawnionych, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dzieci, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (vide: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza natomiast przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra

społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione odpowiednie warunki do egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, zajęcia odpowiednio stymulujące jego rozwój itp.

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków.

Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że potrzeby uprawnionych do alimentów uległy zwiększeniu w takim stopniu, iż wymagana była zmiana wysokości alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletnich powodów.

Nie ulega wątpliwości, że od czasu ostatniego orzekania w sprawie o alimenty na rzecz małoletnich powodów tj. od wyroku rozwodowego ich rodziców z 28 października 2015 r. minęło ponad 3 lata. Małoletni J. J. wówczas uczęszczała do przedszkola, chodził na dodatkowe zajęcia sportowe (basen, piłkę, języki obce) obecnie chodzi natomiast do państwowej szkoły podstawowej. Małoletnia W. J. (1) w tym chwili orzekania uczęszczała do żłobka (ok. 305 zł), aktualnie chodzi do przedszkola (koszt ok. 200 zł miesięcznie). Zwiększyły się także wydatki na edukację dzieci, jak również koszty specyficzne, związane z zajęciami dodatkowymi. Zmieniła się również sytuacja finansowa pozwanego. Pozwany K. J. pracował wówczas jako elektryk i zarabiał 1750 zł płacy zasadniczej, leczyl się także na choroby stawów skokowych.

Zdaniem Sądu, wszystkie wydatki wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, jako koszty związane z utrzymaniem małoletnich powodów i we wskazanej tam wysokości (tj. 1200 zł – J. J., 1400 zł – W. J. (1)), są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkami, które powinny być pokrywane w pierwszej kolejności przez rodziców dzieci. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki (oraz ich wysokość) – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – są adekwatne do potrzeb małoletnich powodów przy uwzględnieniu ich wieku, stanu zdrowia, dotychczasowego poziomu życia, możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dzieci, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych dzieci, potrzeby stymulowania ich rozwoju, a także przy uwzględnieniu cen dóbr i usług jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb. W konsekwencji, wysokość przedmiotowych wydatków nie może być poczytana za zbyt wygórowaną, ani za zbyt niską.

Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, że cele oraz wysokość przedmiotowych wydatków są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców małoletnich, zaś wysokość należnych od pozwanego świadczeń alimentacyjnych została dostosowana do jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, bez względu na to, czy żyje wspólnie z nimi, czy oddzielnie. Ta reguła, ugruntowana tak w doktrynie, jak i w orzecznictwie, oznacza, że dzieci uprawnione są do takiego poziomu życia, jaki mają ich rodzice, co w zależności od sytuacji materialnej rodziców – z jednej strony prowadzi do obowiązku zaspokajania nawet wygórowanych potrzeb dzieci, z drugiej zaś skutkuje brakiem powinności zaspokajania części usprawiedliwionych nawet potrzeb, jeśli standard życia rodziców i ich warunki bytowe są bardzo niskie. Wynika stąd, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją (vide: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 1956 r., III CR 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Odnosząc się do kwestii poszczególnych wydatków związanych z utrzymaniem dzieci należy w pierwszej kolejności podnieść, że wartość udziału przypadającego na małoletnie powódki w kosztach utrzymania mieszkania stanowi suma przedmiotowych kosztów podzielona przez liczbę lokatorów tj. 4 osoby. W odniesieniu do kwestii kosztów wyżywienia

dzieci, to Sąd miał na względzie okoliczność, że żywią się one co do zasady w domu, a w szkole czy przedszkolu jedzą obiady, drugie śniadanie. Wobec powyższego ustalenie poziomu wydatków na wyżywienie małoletnich na poziomie 450 zł miesięcznie – w tym także obiadów w placówce edukacyjnej – jest w stanie, w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, zapewnić im zbilansowaną dietę, adekwatną do ich potrzeb rozwojowych.

W ocenie Sądu, ustalenie wydatków na zakup artykułów higienicznych, kosmetyków i chemii gospodarczej dla każdego z dzieci na poziomie 25 zł miesięcznie ma związek z rzeczywistymi potrzebami małoletnich powodów, które mają dopiero 7 i 5 lat. Ustalenie zaś przedmiotowych wydatków na poziomie ok. 105 zł miesięcznie, jak to wskazywała matka dzieci w tabelce obrazującej koszty utrzymania dzieci, nie miałyby swojego oparcia zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym (brak dokumentów to wykazujących), jak i w zasadach doświadczenia życiowego i zawodowego, obrazujących powyższe potrzeby dzieci w takim wieku, jak małoletnie powódki.

W ocenie Sądu, nie ma także podstaw, aby kwestionować potrzebę leczenia okulistycznego małoletniego J. J., ale należy mieć na względzie, że ten wydatek można rozłożyć na dłuższą perspektywę czasową np. poprzez kredytowanie. Dłuższa perspektywa czasowa to może być okres kilku lat i w konsekwencji wydatek na zakup okularów, wizyt u specjalisty można uśrednić do poziomu 20 zł miesięcznie na małoletniego J. J.. Pozwany leczy się prywatnie mimo posiadanego obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, a tym samym nie można odmówić dzieciom korzystania z prywatnej opieki medycznej.

Sąd również uznał, że żadaną przez przedstawicielkę ustawową małoletnich powodów kwota 150 złotych miesięcznie na rzecz każdej z nich celem zakupu ubrań jest w pełni zasadna. Sąd dostrzega, że w okresie jesienno-zimowym pojawia się potrzeba zakupu nowych ubrań, zwłaszcza, że dzieci rosną i niejednokrotnie ubrania zeszlóroczne są zwyczajnie za małe. Małoletnie dzieci uczęszczają także na liczne zajęcia dodatkowe, które generują znaczne koszty. Matka powodów wykazała jakie faktyczne wydatki ponosi w skali miesiąca w związku z nauką języków obcych, kosztów uczestniczenia dzieci w zajęciach sportowych (basen, siatkówka oraz udziałem dzieci w zajęciach logopedycznych. Z tych też względów Sąd uznał kwotę 200 zł miesięcznie na każde dziecko tytułem kosztów związanych z zajęciami dodatkowymi, zakupem zabawek za w pełni uzasadnioną.

W świetle dowodów zgromadzonych w sprawie i stanowisk stron pozostałe wydatki związane z utrzymaniem dzieci i wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia nie budziły wątpliwości Sądu, co do konieczności ich ponoszenia, ale sporna była ich wysokość. Sąd ustalając wysokość pozostałych wydatków związanych m.in. koszty fryzjera, przedszkola małoletniej W. J. (1), wydatków związanych ze szkołą małoletniego J. J., czy też wizyt u lekarzy i zakup odpowiednich lekarstw, musiał posilkować się zasadami życiowymi i zawodowymi obrazującymi przedmiotowe wydatki i w konsekwencji poczynił ustalenia jak w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia.

W świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa w całości i podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej powódki W. J. (1) do kwoty po 1150 zł miesięcznie, na rzecz małoletniego powoda J. J. do kwoty 1550 zł. Strona powodowa nie wykazała, aby w tym okresie doszło do tak istotnych zmian okoliczności, które uzasadniałyby uwzględnienie powództwa w całości i podwyższenie alimentów odpowiednio o 600 zł i 1000 zł.

Przechodząc do dalszej części rozważań należy wskazać, iż zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Ustalając alimenty w tej wysokości, Sąd miał na uwadze, że obowiązek alimentacyjny spoczywa również na matce małoletnich powodów z tym zastrzeżeniem, że obowiązek ten jest przez nią również realizowany poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dzieci (art. 135 § 2 k.r.o.). Na grunt niniejszej sprawy nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że pozwany w ograniczonym zakresie zwalnia się z obowiązku alimentacyjnego poprzez

osobistą pieczę nad dziećmi, albowiem widuje się z nimi podczas jego pobytów w Polsce. Oczywistym jest to, że wobec małoletniego J. J. osobista piecza rodzica odgrywa mniejszą rolę aniżeli w odniesieniu do małoletniej W. J. (1), ale nie można jednak tracić z pola widzenia okoliczności, że tę pieczę na co dzień sprawuje matka dziecka i w konsekwencji nie może na tym samym poziomie co pozwany ponosić kosztów związanych z utrzymaniem małoletnich powodów. Uznać zatem należy, że aktualnie E. J. (1), choć czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletnich w większym zakresie niż pozwany, to swoimi staraniami, z racji udziału pozwanego oraz rozpoczęcia przez dzieci edukacji przedszkolnej i szkolnej, jej osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dzieci nie pokrywają potrzeb małoletnich w sposób wyłączny.

W tej sytuacji obowiązek alimentacyjny pozwanego powinien być ustalony na kwotę po 600 zł miesięcznie za okres od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia 21 października 2018 r. Przedstawiciela ustawowa małoletnich powodów w dniu 21 października 2018 r. podczas rozprawy skutecznie rozszerzyła powództwo, dlatego też od tej daty pozwany winien łożyć na utrzymanie swoich dzieci po 750 zł miesięcznie. Ustalając wysokość świadczenia, Sąd miał na względzie fakt, że pozwany regularnie płaci zasądzone alimenty. Oprócz tych świadczeń ponosi także wydatki na zakup dla małoletnim zabawek, utrzymuje dzieci podczas swoich kontaktów z dziećmi.

W odniesieniu do kwestii możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy wskazać, że uzyskuje on wynagrodzenie na poziomie ponad 7000 netto średniomiesięcznie, a więc na poziomie wyższym niż matka dzieci i w konsekwencji winien i może on uczestniczyć w kosztach utrzymania dzieci na ww. poziomie.

Ponadto zobowiązania K. J. czy też przedstawicielki ustawowej małoletnich nie mogą mieć wpływu na wysokość zasądzonych alimentów czy też ich zdolności majątkowych i finansowych. Pozwany K. J. zaciągnął kredyt na zakup stoiska kioskowego i niezbędnych sprzętów do niego. Z tego tytułu płaci miesięcznie 1870 zł raty kredytu. Podkreślenia wymaga, że kredyt czy pożyczka zostały zaciągnięte w określonym celu. Ponadto, przy podejmowaniu tego rodzaju decyzji finansowych, zobowiązany do alimentów musiał mieć świadomość, że ciąży na nim także obowiązek alimentacyjny. Nie może być więc tak, że kredyt czy pożyczka zostaną zaciągnięte „kosztem” alimentów. Osoba, na której bowiem ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu rozmaitych decyzji finansowych, m.in. przy zaciąganiu kredytów i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego” (wyrok SN z 12 listopada 1976 roku, III CRN 236/76).

Ponadto obowiązek alimentacyjny wobec własnego dziecka wyprzedza wszelkie inne zobowiązania, które winny być spłacane dopiero po zaspokojeniu potrzeb uprawnionego do alimentacji dziecka. W konsekwencji wysokość obciążeń, które co miesiąc pozwany ponosi z tytułu spłaty rat zaciągniętych kredytów nie mogła wpłynąć na ocenę jego możliwości zarobkowych i majątkowych, a w konsekwencji na wymiar zobowiązania alimentacyjnego. Także dziecko nie powinno cierpieć finansowo z uwagi na lekceważące podejście rodzica do swoich finansów, życia „ponad stan”, zaciąganie licznych zobowiązań finansowych i niespłacania ich.

W zakresie przewyższającym zasądzone świadczenia powództwo podlegało oddaleniu.

Z tych też względów orzeczono, jak w punktach I – III wyroku.

Kolejno należy wskazać, iż strona powodowa były z mocy ustawy zwolnione od kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie IV wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W tym miejscu wskazać należy na postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV CZ 4/12, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że decyzja, czy w wypadku uwzględnienia powództwa tylko w pewnej części koszty procesu powinny być wzajemnie zniesione, czy też stosunkowo rozdzielone, powinna być zawsze oparta na słuszności i w tym zakresie Sąd zachowuje prawo do dyskrecjonalnej oceny. W ocenie Sądu na gruncie niniejszej sprawy należało orzec o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu z uwagi na jej charakter oraz z jednej strony, konieczność spełniania świadczeń alimentacyjnych przez pozwanego, a z drugiej uprawnienie strony powodowej do otrzymania świadczenia alimentacyjnego i wykorzystania go na cele związane z potrzebami małoletnich dzieci.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie IV wyroku.

Uwzględniając okoliczność, że sytuacja majątkowa pozwanego uniemożliwi jemu równoczesne spełnienie świadczeń alimentacyjnych, jak i ponoszenie nieuiszczonych kosztów sądowych, to Sąd – na mocy art. 102 k.p.c. – odstąpił od obciążania pozwanego K. J. przedmiotowymi kosztami. W ocenie Sądu, powołana sytuacja materialna pozwanego jest szczególnie uzasadnionym wypadkiem w rozumieniu art. 102 k.p.c., albowiem odmienne zapatrywanie doprowadziłoby do sytuacji, że pozwany mógłby wpaść w spiralę zadłużenia, aby regulować zarówno świadczenia alimentacyjne, jak i zobowiązania związane z obowiązkiem ponoszenia nieuiszczonych kosztów sądowych.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie VI wyroku.